A°. 1838. N°. 96.

ZONDAG DEN 2den DECEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 30 November 1838.*

(41783) Alzoo HANS KLINT en JOOST ZAAL, als Agendarissen hier te Lande van het Fonds, opgerigt te *AMSTERDAM*, door WILLEM GIDEON DEUTZ, thans onder directie van J. en TH. VAN MARSELIS en A. KROOK VAN HARPEN, en aan dezen Fonds is toebehoorende de Plantaadje *Rotterdam*, gelegen aan de rivier *Cattoni*, uitdrukkelijk requireerende Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben geadresseerd, met verzoek, om de Slavenmagt van gemelde Plantaadje af- en op de prive-namen van J. en TH. VAN MARSELIS en A. KROOK VAN HARPEN te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge, goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie weken*, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen, zullende na verloop van dien tijd, de gevraagde *Brieven van Manumissie* worden uitgereikt.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 3 December* 1838.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Heer Gouverneur Generaal *ad interim* hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen aan de na te melden Slaven, als weten:

1°. PIERRE VOGEA, voor de Slavin *Marie*, hem in eigendom toebehoorende.

2°. PIETER van CHATILLON, voor de Slavin *Anna*, hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge, goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie weken*, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de gevraagde *Brieven van Manumissie* worden uitgereikt.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 3 December* 1838.

Namens den Gouverneur Generaal *ad interim* der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, moet wegen 6 Oncen en 12 Lood.

En dat van *vier* Centen, 3 Oncen en 6 Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Tot naricht van het Publiek dient, dat Z. M. Brik van Oorlog *DE VLIEM*, gekommandeerd door den Kapt. Luit. ter Zee G. VAN JENNEP COSTER Jr., op Dingsdag den *vierden* dezer, de mis naar *CURAÇAO* zal aanmenen, en dat het Brieven-Pakket voor gemelde Bodem bestemd, dien dag des voormiddags ten 12 uren, zal worden gesloten.

Paramaribo den 1 December 1838.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

EDICTALE CITATIE.

(41780) Ten gevolge van de acte tweede default, met admissie tot eene derde daging, in dato 16 November 1838, verleend door het Geregtshof te *Suriname*, aan DAVID DE MEINEREDHAGEN, impetrant van appointement van arrest en van ratificatie en cheque, door zijn Exploiteur bij het Geregtshof genomineerd, bij openbare Edicte *ad valvas curiæ*, gedagvaard, gelijk hij dagvaart bij deze, de persoon van ROBERT COOKE, als in huwelijk hebbende JOHANNA DE MEIJ, geimpetreerde en gedaagde.

Omme te compareren of gemagtigden te zenden, ter laatst te houdene geprivilegieerde rolle van gemeld Geregtshof, in de maand Junij 1839, ten einde den impetrant te zien dienen van acte tweede default en derde daging, en wijders voort te procedeeren als naar regten.

Paramaribo den 1 December 1838.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

ADVERTISSEMENTEN.

De Administrateur van Financien, maakt aan de daarbij belanghebbenden bekend, dat de uitlotting der volgens annonce van den 28sten November ll., te trekken *WISSELBRIEVEN*, zal plaats hebben ten lokale der Financiele Administratie op aanstaande Woensdag den 5den dezer, des middags *ten twaalf* uren.

Paramaribo den 1 December 1838.

De Administrateur voornoemd,
C. H. LEE.

(41771) Aan het DEPARTEMENT der *Onbeheerde Boedels*, zijn gedevolveerd, de navolgende Boedels, als:

Van MARIA MARTHA JULIANA HARTES, den 26sten October 1838; en AUGUST PHILIP SUSON BARBE, den 1sten November 1838.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 1 December 1838.

De fungerende Curator,
JOHS. HELB.

Derde Advertentie.

(41798) Aan het DEPARTEMENT der *Onbeheerde Boedels*, zijn gedevolveerd, de navolgende; als:

De Boedel WILLEM JACOBUS PANTEKOEK, den 9den November 1838; en de geexisteerd hebbende *FIRMA* van KAMPF & VAN DER KAMP, (door het overlijden van J. H. VAN DER KAMP, den 30sten dito.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 1 December 1838.

De fungerende Curator,
JOHS. HELB.

Eerste Advertentie.

(41793) VERKOOP bij EXECUTIE, ten overstaan van den Adjunct Griffier bij het Geregtshof, van eene *LADE TAFEL*, een *ZEIJDE BOND* en andere *GOEDEREN*, aankomende JOS. D'AR. B. DE MESQUITA.

Deze Executive verkooping zal plaats vinden, op Woensdag den *vijfden* December 1838, des voormiddags ten *negen* uren, voor het lokaal van het Geregtshof dezer Kolonie.

Het *procès verbaal* van dato of in beslagneming, ligt ter *visie*, ter Griffie van het Geregtshof voornoemd.

Paramaribo den 29 December 1838.

De Deurwaarder bij het Geregtshof te *Suriname*, speciaal ten dienste der Commissie tot de Kleine Zaken,

ABM. FERNANDES JR.

(41775) Wordt bij publieke inschrijving aan den meestbiedenden (mits goedgekeurd wordende), te koop aangeboden van Plantaadje *Myn Vermaak*:

p. m. 9200 ℔ witte bast } KOFFIE.
» » 4500 » zwarte »
» » 3300 » gebroken »
» » 150 » geuis »
» » 250 » zwarte »

Waarvan de inschrijvings-billetten ter Griffie van het Geregtshof alhier, (alwaar de monsters zijn te bezigtigen,) zullen worden aangenomen tot Dingsdag den 4den dezer, des morgens ten *negen* uren; als wanneer dezelven ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit het Geregtshof zullen worden geopend.

De Koper zal *f* 1-10 voor iedere ledige Basl betalen.

Paramaribo den 1 December 1838.

H. KAMERLING,
c. s. Sekw.

(41802) C. L. HIRSCHFELD van voornemen zijnde de Kolonie voor eenen korten tijd te verlaten, verzoekt zijne Debiteuren ten vriendelijkste hunne verschuldigde, zoo spoedig mogelijk *uiterlijk* voor *ultimo* December e. k., te willen aanzuiveren, dewijl hij anders genoodzaakt zal zijn, de nalatigen in regten te doen vervolgen.

Wijders biedt hij zijne nog aanwezende *GOEDEREN*, die zeer *nieuw* en van *goede kwaliteit* zijn, voor *civile* prijzen te KOOP.

Paramaribo den 26 November 1838.

Oproeping van Crediteuren.

(41804) Allen, die regtmatige vorderingen ten laste des Boedels wijlen den Heer J. D. VALLENTIJN hebben, gelieven hunne rekeningen in *banco*, binnen den tijd van *vier* weken bij den ondergeteekende te willen inzenden, ten einde na accoord bevinding, betaling te erlangen;— gelijk mede, diegenen welke aan voormelden Boedel schuldig mogten zijn, betaling te presteren, ten einde alle geregtelijke *vervolgingen* te voorkomen.

Wijders zal hij op Maandag den 10den dezer, des morgens om *negen* uren, door- en ten huize van den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, publiek doen verkoopen:

Twee bekwame *TIMMERNEGERS*, met namen: *TROBBIE* en *CONSTANT*, welke te bezigtigen zijn ten huize van den ondergeteekende, van den 8sten af tot op den verkoopdag, van des morgens *acht*, tot des namiddags *vier* uren;— benevens een *acht-riems TENTBOOT*, zonder riemen, liggende voor de deur van den Vendumeester voornoemd, en aldaar te bezigtigen.

En over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, het *HUIS* en *ERF*, gelegen in de Voorstad *Zeelandia*, aan de *Groote Water Straat*, bekend in de Nieuwe Wijk onder No. 130; — blijvende hetzelve inmiddels UIT DE HAND TE KOOP.

Paramaribo den 1 *December* 1838.

D. W. G. REEPKE qq.

(41796) WEGGEDREVEN van Plantage *Voorburg*, een nieuwe *vierriems COR JAAL*, met loose Tent, gemerkt P L. VB.— die daarvan aanwijzing kan doen, of hetzelve terug bezorgt bij J. F. HALFHIDE, zal generens beloond worden.

Paramaribo den 4 *December* 1838.

Mengelwerk.

HET SLAGTOFFER VAN HET SPEL.

(Vervolg van No. 95)

»Gij vertrekt nu reeds? en zult gij mij dus alleen laten, ter proei aan de ijzelijkste wanhoop? Zult gij mij dan verlaten, en mij aan den dood ontrukt en met eene ijdele hoop begoocheld te hebben?"

»Ik kan niets meer voor u doen; ik heb effecta een middel om u te redden, en dit wordt door u verworpen."

»Maar gij hebt mij nog geen middel aangewezen; gij hebt niets gezegd... ik heb niets geweigerd..."

De vreemdeling zette zich neder, en, op de tafel met een vasten blik starende, zeide hij: »Ik meende, dat gij mij niet begrepen; maar om kort te gaan, ziedaar mijn voorstel: morgen middernacht zal eene deligence met aanzienlijke sommen gelden, die het eigendom der schatkist zijn, door het woud van *Marly* passeren; die moedige mannen kunnen zich daarvan meester maken... Wilt gij een van deze zijn?"

»Heb ik u wel verstaan?" riep de kolonel uit. »Hoe! met bloed zoude ik mijne schande uitwisschen!... met een' moord zoude ik mijn leven redden!"

»Hier komt geen bloed te pas.... een weinig moed en koelbloedigheid, ziedaar alles, wat vereischt wordt. Ik wil zelfs u de plaatsen belofte doen, dat niemand dergenen, die zich *in het rijtuig* mogen bevinden (zijne stem drukte eenigzins op deze woorden) het minste leidt zal ondergaan, en dat hunne bezittingen zullen geëerbiedigd worden."

De kolonel, wien nu op het punt was voor den moed te bezwijken, antwoordde niet. De vreemdeling zag op zijn horologie. »Het is twaalf uur," vervolgde hij, »wanneer de wijzer nog tweemalen dien cirkel zal hebben beschreven, zult gij, zoo gij slechts kracht hebt, uw verbasterde veroordeelen af te schudden, uwe oude moeder een geweldig verdriet, en welligt de schande, om op heden eenen dag van ademnoodt te moeten leven, hebben gespaard; ja, misschien redt gij haar van den dood!...."

»Welaan," sprak de kolonel, geheel buiten zich zelven, »zweer...."

»Ik versta u: ik zweer mijne aan u gedane beloften te zullen houden."

»Ik neem uw aanbod aan," zeide de kolonel, sidderend.

»Uwe hand...." De kolonel reikte hem zijne ijskoude hand toe.

»Nog een oogenblik," sprak de vreemdeling, »ik wil zekerheid hebben. Neem dit papier voor u, en schrijft hetgeen ik u zal voorzeggen." De kolonel aarzelde.— »Dan zal het zijn, alsof er niets tusschen ons ware geschied. Ik weet ook niet, waarom ik mij het lot van dien man zoo heb aangetrokken...." Deze laatste woorden liet hij zich, als ware het ondenks zich zelven, ontvallen.

»Ik ben gereed," zeide eensklaps de kolonel.

»Schrijf:

»Mijn vriend! Ik heb uwe diensten noodig; kom morgen om tien ure bij mij, dan zal ik u nader onderrigten. Dit alleen kan ik u melden, dat het woud van *Marly* daarmede in verband staat; dit belooft — niet waar?"

»Teeken thans." De kolonel gehoorzaamde.

»Kolonel, gij zijt een man.... ik ben over u voldaan."

»En het adres?" vroeg de kolonel, na den brief te hebben geschreven.

»Daarmede zal ik mij belasten," hernam de vreemdeling, denzelven tot zich nemende. »Ik heb u gezegd, dat er drie mannen worden vereischt, en den derden kent gij zeker?"

»En wie zou het zijn?"

»Gij vraagt mij dat!... Wel, uw oude knecht, uw getrouwe Richard; op wien zouden wij ons geruster durven verlaten?"

De kolonel was bestemd, om door alle mogelijke wielesmurten te worden gefolterd. Den ouden Richard, die hem sedert twintig jaren zoo trouw diende, die zoo geheel aan hem was gehecht en zich voor den mond van een kanon zou hebben geplaatst, zoo zijn meester hem zulks tijd bevoer; dien man zou hij onteeren, op zijn' ouden dag met schande brandmerken; tot belooning zijner lange diensten zou hij dit grijze hoofd met het onuitwischbare zegel der misdaad in het graf doen dalen!

Hij viel in eene zinneloosheid, die eenige oogenblikken duurde, en waarin hij alles vergezellen...." waren de eenige woorden, die hij kon uitspreken. Beiden stonden op, klommen de trappen af, en bevonden zich weder op straat.

»Tot morgen hier, en zoo er geen bedenkingen," sprak de vreemdeling, de hand van den kolonel drukkende.

Reeds had de groote klok der *St. Eustatius* het uur der zevenkomst doen hooren, en reeds begon men door de gevorderde schemering de voorwerpen moeijelijk te onderscheiden, toen twee personen voor het Fransche aankwamen. De kroeghouder herkende deze tweetal, en bezorgde zich hem in het kabinetje te brengen, waar zij reeds werden opgewacht. Deze waren de kolonel en zijn bediende de Hoogh.

De laatste was als meesterwerk zijnen meester geheel omtrent deze zaken had bevolen, en was in het minst niet ongerust omtrent het deel van hetzelve, dat hij had te spelen. Hij had vel in dien dag van den dag de opgewaande stille van zijnen meester opgemerkt, en zijnerzijds had hij hiervan een wijsheid ook wel eenigzins zijne verwondering gaande gemaakt, maar als oud soldaat van hij gewoon de orders van den kolonel te volgen, zonder hoe naar de reden daarvan te vragen, en liet zich derhalve ook dit weigevallen.

Bij hunne aankomst stond de vreemdeling op, en den kolonel bij de hand vattende, zeide hij: »Het is wel, gij zijt een man van woord. Gij ziet, dat ik de afwezigen niet vergeet;" en hij wees hun drie glazen en eene likeur-flesch. »Komaan, een teug, en dan op reis."

De kolonel weigerde.

»Hoe!... een oud militair!...." Deze laatste woorden deden den kolonel sidderen. De vreemdeling zag het en hernam terstond: en gij, vriend, zult toch niet weigeren met mij te klinken, niet waar?"

Richard naderde de tafel, de hand aan zijn voorhoofd brengende; hij nam een der gevulde glazen en klonk met den vreemdeling, wiens gelaat eene nog snooder uitdrukking dan gewoonlijk had aangenomen; ondanks de losheid en openhartigheid van manieren, die hij trachtte in acht te nemen, doolde zijn blik in het rond, zonder dien van den kolonel te durven ontmoeten, welke laatste bedaard scheen, alhoewel aan een doodelijk hartzeer ten prooi. Zij vertrokken.

Na eenen stilzwijgenden marsch van drie uren, in eenen vrij donkeren nacht, die echter veroorloofde de voorwerpen op eenige schreden afstands min of meer te onderscheiden, bevonden zij zich midden in het woud van *Marly*. De vreemdeling, zijne medgezellen wenkende om hem te volgen, begaf zich door de struiken heen naar eenen hoogen eik, en bleef staan bij eenig digt kreupelhout, waaruit hij eene menigte voorwerpen te voorschijn haalde, welke hij den anderen verzocht, hem tot aan den weg te helpen dragen. Dit waren bovendien met breede hoeden bedekt, waarboven de punten van dikke stokken uitkwamen. Zij werden op den rand van de sloot geplaatst; van het midden van den weg gezien geleken zij volmaakt naar die Italiaansche bandieten, welke zich, de karabijn op den schouder, achter de boomen verschuilen.

Deze toebereidselen gemaakt zijnde, begaf zich de vreemdeling alleen tusschen de struiken, en kwam oogenblikkelijk daarna weder te voorschijn, in eene kiel gekleed, een gordel om het lijf en het gezigt met een masker bedekt.

»Gij ziet, dat ik voorzigtig ben, en dat men gerust op mij kan vertrouwen," zeide hij tegen den kolonel, dien hij twee gelijke maskers en kielen aanbood; »zindaar voor u en voor uwen knecht."

De rijtuigen waren met pistolen voorzien. Op het gezigt der wapenen, riep de kolonel vol schrik uit, »Heb ik... vergeten" die wapenen... Heer gij uwe hulpe vergeten!"

»Gij begrijpt nu niet, dat die pistolen slechts met kruid zijn geladen, en dat wij ten minste in staat moeten zijn om de reizigers bang te maken, zoo zij onverhoopt tegenstand mogten willen bieden?"

De kolonel werd hierdoor gerust gesteld, maar de oude Richard, die tot dusverre zijnen meester zonder het minste nadenken was gevolgd, verbleekte op het gezigt der pistolen, vroeg ziadelijk: »Kolonel, is het dan tegen de Pruissen of de Kozakken, dat wij te veld trekken?"

»Zwijg, Richard," sprak de kolonel. »Wat gij moogt hooren of zien, bedenk, dat geene aanmerking u zoodoende is."

»Het is goed kolonel, maar vergeet gij, waarom den zijn mij dan die wapenen ter hand gestoken?"

»Hij heeft gelijk," zeide de vreemdeling: »hij behoort te weten, hoe hij aan zijnen meester zal een rijtuig naderen. Met uwe toestemming, kolonel, behoeven wij dit oogenblik niet te weten."

»En wat gebeurt er dan?" sprak de kolonel.

»Ik verzoek u, Richard," riep de kolonel, »te doen, wat gij een enkel schot door."

»Het is goed, kolonel."

»Wat u betreft, Kolonel," sprak de vreemdeling, »gij zult voor het portier zijn dragen. Ik zal met den conducteur afrekenen.

(Het vervolg en slot hiervan.)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.